

[Socialministeren.]

tages Hensyn til, i hvor høj Grad Faget er kriseramt, og om Fortsættelseskassen er aaben eller lukket for Udbetaling, samt ogsaa til Fagets Gennemsnitsindkomst.

I Lovforslagets § 5 stilles Forslag om, at der til Arbejdsdirektørens Raadighed stilles et Beløb af indtil 1 Mill. Kr., der kan anvendes som ekstraordinær Støtte til de Arbejdsløshedskasser, for hvem det er en uoverkommelig økonomisk Byrde at opretholde Udbetalingen af Understøttelse til Medlemmer, der ellers er faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen, det vil altsaa sige de Kasser, som har søgt Dispensation i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, men som ikke kan vedblive med Udbetalingerne, fordi man mangler Midler. I det i Fjor i Folketinget vedtagne Lovforslag var der stillet 3 Mill. Kr. til Raadighed. Siden den Tid har den største Arbejdsløshedskasse, vi har i vort Land, Arbejdsmændenes, været mellem dem, der har søgt og faaet Dispensation fra Lovens § 15, Stk. 4. Det vil betyde, at Trangen til Hjælp i saadanne Arbejdsløshedskasser, der ikke kan opretholde Udbetalingen med denne Dispensation, vil være forringet, saaledes at vi regner med i alt Fald at kunne komme igennem med et Beløb paa 1 Mill. Kr., medens det i Fjor maaske var mere tvivlsomt, om de 3 Mill. Kr. vilde have slaaet til.

I § 6 foreslaas, at Staten yder Arbejdsløshedskasserne Refusion for $\frac{3}{4}$ af den Udgift, Arbejdsløshedskasserne her afholder, dog at det Tilskud, som kan komme i Betragtning med Hensyn til de Udbetalinger, der finder Sted i Henhold til Lovforslagets § 3, sammenholdt med § 4, ikke kan overstige 1 275 000 Kr.; de Kasser, der anvender et større Beløb her end deres Kvotapart af det Beløb, der kan dækkes af et saadant Statstilskud, maa derfor selv afholde den forøgede Udgift.

De Udgifter, der vil blive Tale om ved Gennemførelsen af Lovforslaget, andrager i Henhold til Lovforslagets § 1 i alt 3 200 000 Kr., hvoraf Statens Udgift bliver 2 400 000 Kr., Arbejdsløshedskassernes 800 000 Kr. I Henhold til § 2 vil den samlede Udgift kunne anslaaes til 710 000 Kr., hvoraf Staten skulde betale 532 500 Kr. og Arbejdsløshedskasserne 177 500 Kr. Udgifterne i

Henhold til § 3 skulde i alt blive 1 700 000 Kr., hvoraf Staten skulde betale de 1 275 000 Kr., medens Arbejdsløshedskassernes Andel bliver 425 000 Kr. Udgifterne i Henhold til § 5 skulde for Staten blive 1 Mill. Kr. Det vil sige, at for Statens Vedkommende er Udgifterne anslaaet til i alt 5 207 500 Kr. og for Arbejdsløshedskassernes Vedkommende til 1 402 500 Kr.

I Lovforslaget i Fjor var det forudsat, at Kommunerne skulde dække den ene Trediedel af Statens Udgifter. Jeg har ikke fundet det rimeligt at paalægge Kommunerne nogen Andel i Udgifterne ved Gennemførelsen af dette Lovforslag. Kommunerne er for den største Parts Vedkommende saa vanskeligt stillede økonomisk, at det vil være rimeligt, at Kommunerne gennem en Lovgivning som denne for det første ikke bliver paalignet nogen ekstra Udgift, for det andet helt og fuldt faar den Lettelse i sociale Udgifter, som kan ligge i Gennemførelsen af netop dette Lovforslag.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og til Gennemførelse i dette høje Ting.

Anden Næstformand (Ulrich): Eksempelærer af det nu foreliggende Lovforslag vil blive omdelt til Medlemmerne.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937.

Forhandlingen genoptoges.

Anden Næstformand (Ulrich): Under Mødet den 25. November paatalte jeg en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen. Det viser sig efter Fortrykket, at min Paatale hvilede paa en forkert Høring af det ærede Medlems Udtalelse, og derfor tager jeg denne Paatale tilbage og giver i Stedet en Advarsel over for det ærede Medlem om ikke at bruge saa stærke Udtryk, selv over for enkelte og uheldige Medlemmer af en politisk Organisation.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.